

Alkotmánybíróság
1535 Budapest, Pf. 773.

Tárgy: Koronavírus fertőzésen igazoltan átesett, hivatásos állami alkalmazott

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	W/04255 - 0 / 2021
Érkezett:	2021 NOV 23

Tisztelt Alkotmánybíróság!

a továbbiakban: **Panaszos**) az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: **Abtv.**) **26. § (2)**, a **32. §. (1)** és a **46. §. (2) bekezdés c.)** alapján

alkotmányjogi panasszal

fordulok a tisztelt Alkotmánybírósághoz.

Elsődlegesen az Abtv. 26. § (2) bekezdése, valamint az Abtv. 32. §. (1) bekezdése alapján kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a koronavírus elleni védőoltásnak az állami és önkormányzati intézményeknél foglalkoztatottak által történő kötelező igénybevételéről szóló 599/2021. (X. 28.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Rendelet) alaptörvény-ellenességét, valamint nemzetközi szerződésekkel való összhangjának a hiányát és az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg, figyelemmel arra, hogy a Rendelet rendelkezései közvetlen hatályosulásuk folytán sértik az Alaptörvény II. Cikk szerinti élethez, emberi méltósághoz és önrendelkezéshez való jogomat, az Alaptörvény III. Cikk (2) bekezdését, amely szerint tájékoztatáson alapuló, önkéntes hozzájárulással lehet orvosi vagy tudományos kísérletet végezni, az Alaptörvény XII. Cikk (1)-(2) bekezdésében megfogalmazott jogomat, mely lehetőséget biztosít a munka szabad megválasztásához és garantálja, hogy minden munkaképes ember, aki dolgozni akar, dolgozhasson, valamint sérti az Alaptörvény XX. Cikk (1) bekezdés szerinti testi és lelki egészséghez való jogomat, továbbá a Rendelet sérti az Alaptörvény X. Cikk (2) bekezdését, miszerint tudományos igazság kérdésében az állam nem jogosult dönteni, tudományos kutatások értékelésére kizárólag a tudomány művelői jogosultak. Sérti az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdésében megfogalmazott egyenlő bánásmód követelményét, továbbá nem felel meg az Alaptörvény I. cikkben megfogalmazott követelménynek, miszerint az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

Másodlagosan kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 46. §. (2) bekezdés c.) pontja alapján állapítsa meg a koronavírus elleni védőoltásnak az állami és önkormányzati intézményeknél foglalkoztatottak által történő kötelező igénybevételéről szóló 599/2021. (X. 28.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Rendelet) mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenességét tekintettel arra, hogy a fertőzésen átesett, orvostudomány álláspontja alapján a fertőzéstől ténylegesen védett személyeket nem mentesíti az oltás felvétele alól, így azokat hátrányosan különbözteti meg a jogi vélelemmel felruházott védettséggel rendelkező oltott személyektől és az Abtv. 46. § (1) bekezdés alapján hívja fel a mulasztást elkövető szervet – határidő megjelölésével – a feladatának a teljesítésére!

A mulasztásra tekintettel a Rendelet sérti az Alaptörvény X. Cikk (2) bekezdését, miszerint tudományos igazság kérdésében az állam nem jogosult dönteni, tudományos kutatások értékelésére kizárólag a tudomány művelői jogosultak, az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdésében megfogalmazott egyenlő bánásmódhoz való jogomat, továbbá nem felel meg az Alaptörvény I. cikkében megfogalmazott követelménynek, miszerint az alapvető jogokra és

kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

Harmadlagosan kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 46. §. (2) bekezdés c.) pontja alapján állapítsa meg a koronavírus elleni védőoltásnak az állami és önkormányzati intézményeknél foglalkoztatottak által történő kötelező igénybevételéről szóló 599/2021. (X. 28.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Rendelet) mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenességét tekintettel arra, hogy a mentességet elbíráló orvosi véleménnyel szemben nem biztosít jogorvoslati lehetőséget és az Abtv. 46. § (1) bekezdés alapján hívja fel a mulasztást elkövető szervezet – határidő megjelölésével – a feladatának a teljesítésére!

A mulasztásra tekintettel a Rendelet sérti az Alaptörvény XXVIII. Cikk (7) bekezdés szerinti jogomat, miszerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

Az alapjogsérelem a Rendelet hatályba lépésétől jelen panasz benyújtásának napjáig a Rendelet rendelkezéseinek közvetlen hatályosulása folytán folyamatosan fennáll. Az alapjogsérelem a Rendelet hatályba lépésétől, **2021. november 01-től a jelen panasz benyújtásának napjáig a Rendelet rendelkezéseinek közvetlen hatályosulása folytán folyamatosan fennáll.**

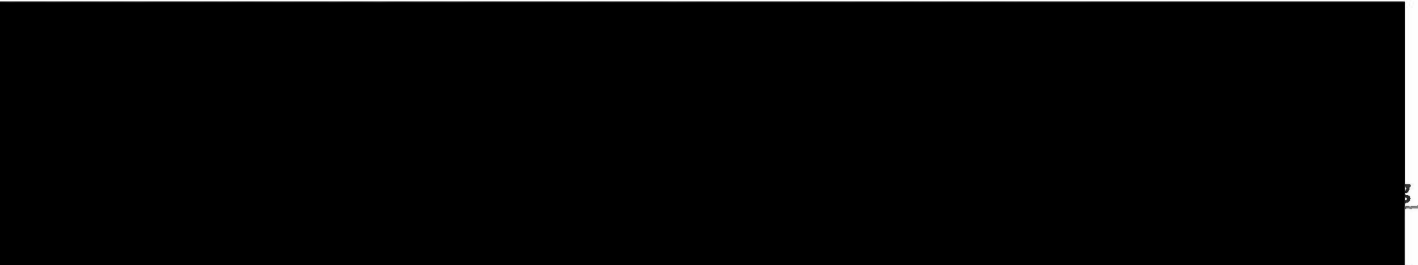
I. A TÉNYÁLLÁS

2020. november 4. napjától kezdődő hatállyal a Kormány a 478/2020. (XI. 3.) Korm. rendelettel a SARS-CoV-2 koronavírus járványra tekintettel Magyarország egész területére veszélyhelyzetet hirdetett ki. (Jelenleg hatályos: 27/2021. (I. 29.) Korm. rendelet)

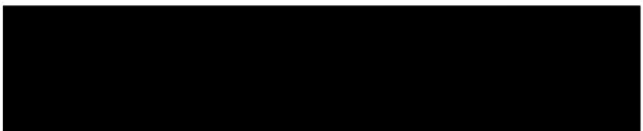
2021. november 01-én életbe lépett a koronavírus elleni védőoltásnak az állami és önkormányzati intézményeknél foglalkoztatottak által történő kötelező igénybevételéről szóló 599/2021. (X. 28.) Korm. Rendelet, amely a koronavírus elleni védőoltást, a Panaszosnak munkaviszonyára tekintettel, meglévő védettség ellenére kötelezővé tette a Rendelet 1.§ (1)-(4) bekezdése alapján.

II. AZ INDÍTVÁNYOZÁSI JOGOSULTSÁG ALÁTÁMASZTÁSA

Az Abtv. 26. § (2) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság eljárása kivételesen akkor is kezdeményezhető az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján, ha az **alaptörvény-ellenes jogszabály** rendelkezésének alkalmazása vagy **hatályosulása folytán közvetlenül, bírói döntés nélkül következett be a jogsérelem, és nincs a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás**, vagy a jogorvoslati lehetőségeit az indítványozó már kimerítette.

A Panaszost munkaviszonyára tekintettel közvetlenül érinti a Rendelet alaptörvény-ellenessége: a jogszabály vele szemben közvetlen hatályosul. A Panaszos emellett nem csupán közvetlenül, hanem aktuálisan is érintett, mivel a védőoltás felvételét az egészségügyi kockázatok miatt visszautasítja, mivel fél az oltás esetleges negatív következményeitől. Ezzel a döntéssel a megélhetését kockáztatja, mivel a Rendelet lehetővé teszi fizetés nélküli szabadságra küldését, illetve egy év eltelte után munkaviszonya azonnali hatályú megszüntetését. Panaszos megélhetéshez való joga sérül. Panaszos választásra kényszerül a testi integritáshoz való joga és a megélhetéshez való joga közül. Panaszos egyébiránt nem rendelkezik a Rendeletben nevesített orvosi szakvéleménnyel, amely mentesítene

az oltási kötelezettség alól, viszont a Panaszos a betegségen igazoltan átesett, azaz az orvostudomány állása alapján egy életre szóló védettséget szerzett a betegséggel szemben. Védettsége ellenére mindenféle igazolható társadalmi cél, vagy társadalmi érdek nélkül az oltás felvételére kötelezi a Rendelet, hátrányosan különbözteti meg a védettség vélelmét oltás útján megszerzett személyektől, amellyel indokolatlanul sérül az önrendelkezéshez, a testi integritáshoz és az egyenlő bánásmód követelményéhez fűződő joga, védettségére tekintettel az oltásra kötelezés mindenféle igazolható társadalmi cél nélkül az életét és a testi egészségét is veszélyezteti, valamint az oltásra kötelezése sérti a szükségesség, arányosság követelményét.

[Jogszabály hatályosulása folytán bekövetkezett jogsérelem]

A Panaszos alapjogainak sérelmét közvetlenül a Rendelet állítja fel. A Rendelet hatálya alatt a munkáltatók alkalmazzák az alaptörvény-ellenes jogszabályt, a jogsértést azonban nem az egyes egyedi ügyekben hozott bírósági döntések, hanem közvetlenül a jogszabály valósítja meg.

A Panaszos jogséremlere a Rendelet hivatkozott rendelkezéseinek hatályba lépésével közvetlenül, azonnal, bírói döntés nélkül bekövetkezett mindvégig folyamatosan fennáll.

[Nincs jogorvoslati eljárás]

A Rendelet nem egyszerű, hanem tartósan fennálló, súlyos alapjogsérelemet valósít meg, amellyel szemben az alkotmányjogi panaszon kívül nincs semmilyen jogorvoslati lehetőség.

[A jogérvényesítési határidő megtartottsága]

Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint az Abtv. 26. § (2) bekezdésében meghatározott esetben a panaszt az alaptörvény-ellenes jogszabály hatálybalépésétől számított száznolcvan napon belül lehet benyújtani. A Rendelet panaszolt rendelkezései 2021. november 01-én léptek hatályba, a Rendelet hatályba lépésétől számított 180 nap 2022. április 30-án jár le, így a Panaszos jelen indítványát az alkotmányjogi panasz benyújtására rendelkezésre álló jogérvényesítési határidőn belül terjesztette elő.

III. A PANASZ TARTALMI ALAPÚ BEFOGADHATÓSÁGÁNAK MEGALAPOZÁSA

Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság a panaszt akkor fogadja be, ha annak tárgya bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés. A jelen Panasz befogadhatóságát a Panaszos alapjogséremlere alapozza meg. Figyelemmel azonban arra, hogy az az Abtv. 26. § (2) bekezdésén alapszik, az alaptörvény-ellenesség nem valamely bírói döntést befolyásolja érdemben, hanem a Rendelet közvetlenül sérti a Panaszos Alaptörvény II. Cikk szerinti élethez, emberi méltósághoz és önrendelkezéshez való jogának érvényesülését, az Alaptörvény III. Cikk (2) bekezdés szerinti jogát, mely szerint orvosi vagy tudományos kísérletet csak tájékoztatáson alapuló, önkéntes hozzájárulással lehet végezni, az Alaptörvény XX. Cikk (1) bekezdés szerinti testi és lelki egészséghez való jogának az érvényesülését, a Rendelet az Alaptörvény X. Cikk (2) bekezdés ellenére tudományos igazság kérdésében dönt, s az orvosszakmai tapasztalatok hiánya -, az orvosszakmai álláspontok különbözősége ellenére a koronavírus elleni oltások szükségessége és hatékonysága mellett foglalt állást.

Továbbá tekintettel arra, hogy a Panaszos a fertőzően igazoltan átesett, az orvostudomány álláspontja alapján a fertőzéstől ténylegesen védett személy, ennek ellenére a Rendelet alapján az oltás felvételére kötelezett személy, amellyel a Rendelet közvetlenül sérti a Panaszos Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdés szerinti hátrányos megkülönböztetés tilalmához való jogát, továbbá nem felel meg az Alaptörvény I. Cikk (3) bekezdésben megfogalmazott szükségesség arányosság követelménynek.

Továbbá a rendelet semmilyen jogorvoslati lehetőséget nem biztosít az oltás alóli mentesítést elutasító orvosi véleménnyel szemben. Az oltás alóli mentesítésre vonatkozó eljárást közigazgatási ügynek kellene tekinteni. Ugyanakkor a szabályozás hiányosságai miatt erre az eljárásra nem alkalmazhatóak az Államigazgatási eljárásról szóló 2016. évi CL. tv. (továbbiakban: Ákr.) rendelkezései, és így nincs lehetőség jogorvoslati eljárásra. Ez alkotmányjogi szempontból azért különösen jelentős kérdés, mert ezek a jogszabályi rendelkezések a személyi integritáshoz való jogot és a döntésképes személyek önrendelkezési jogát súlyosan korlátozó, invazív egészségügyi beavatkozást írnak elő. Az egészségügyi

kontraindikáción alapuló mentesség lényege az, hogy a kötelezett személy életét, egészségét veszélyeztető oltást nem szabad beadni. A mentesség intézménye tehát szintén az Alaptörvényen alapuló élethez és egészséghez való jog védelmét szolgálja. Összességében az alaptörvény XXVIII. Cikk (7) bekezdését sértő helyzet jött létre azért, hogy a Rendelet nem biztosított hatékony jogorvoslati eszközt a koronavírus elleni oltás alóli mentesítés megtagadásával szemben.

A panasz befogadásának helye van, hiszen a kérdés a társadalom széles körét érinti, a Rendelet társadalom széles körének veszélyeztetési megélhetését, ezért alapvető alkotmányjogi jelentőségű a panasz elbírálása.

IV. AZ ALAPTÖRVÉNY-ELLENESSÉG ALÁTÁMASZTÁSA

A Rendelet jelen indítvánnyal kifogásolt rendelkezései sértik Panaszos az Alaptörvény II. Cikk, III. Cikk (2), illetve a XX. Cikk (1), X. Cikk (2), XV. Cikk (1) és (2), XXVIII. Cikk (7) valamint az I. Cikk (1)-(3) bekezdésben található alapjogait.

A Rendelet a következő nemzetközi szerződésekbe ütközik: 2002. évi IV. törvénnyel kihirdetett Óviedói Egyezmény, Emberi Jogok Európai Egyezménye, ENSZ Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya, Európai Unió Alapjogi Chartája

Az Alaptörvény I. cikke előírja, hogy:

(1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

(2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.

(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható

A panaszolt Rendelet az állami munkaviszonyra tekintettel kötelezővé teszi a Panaszos számára a koronavírus elleni oltás felvételét tekintettel arra, hogy azt ezidáig még nem vette fel. A Rendelet figyelmen kívül hagyja, hogy a koronavírus ellen rendelkezésre álló oltóanyagok egy olyan koronavírus ellen vélelmezik a védelem kialakulását, amely vírus vad formája már nem is fertőz, az **oltóanyagok adaptálása** a jelenleg támadásban lévő mutációkhoz nem történt meg, így egy már nem létező vírus ellen kellene felvenni az oltást!

A fentiek alapján az oltás felvételére való kötelezés **alkalmatlan eszköz** a koronavírus járvány elleni védekezésre, ezért a Rendelet a szükségesség és arányosság követelményét sértve korlátozza a Panaszos emberi méltóságához, a munkához való, a testi lelki egészséghez való jogát és kötelezi a Panaszost orvosi kísérletben való részvételre.

A Rendelet a panaszos **egészségi állapotát és védetségét figyelmen kívül hagyva**, munkaviszonyára tekintettel kötelezővé tette a SARS-CoV-2 koronavírus elleni oltás felvételét!

Panaszos a koronavírus járvány ideje alatt az élővírussal igazoltan megfertőződött, amellyel természetes immunitást szerzett a betegséggel szemben. Erről szóló orvosi igazolást **2-es számú mellékelt tartalmazza**. Az orvostudomány jelenlegi állása alapján, a betegségen történő átesés hosszútávú, életre szóló – oltással el nem érhető – természetes védelemet biztosít. A fentiek alapján panaszos oltatlansága se a társadalom számára, se a panaszos számára nem jelent egészségügyi kockázatot, az oltás felvétele viszont számos már ismert és ismeretlen egészségügyi nem kívánt esemény lehetőségét hordozza magában!

A fentiek alapján Panaszos oltásra való kötelezése **cél nélküli, önkényes** kötelezésnek tekintendő, amely nemhogy nem felel meg a szükségesség-arányosság követelményének, de az Alaptörvény B. cikke szerinti jogállamiság és jogbiztonság intézményét is megkérdőjelezi! 11/199. (III.5) AB határozatban az Alkotmánybíróság kifejtette, hogy az államnak nincs korlátlan hatalma, az alkotmányos alapjogok és alkotmányos védelmet élvező szabadságjogok csak alkotmányos felhatalmazással és alkotmányos indokkal avatkozhatnak be az egyén jogaiba és szabadságába.

Jelen esetben a Panaszos vírussal szembeni védettsége igazolt, így a védettsége elérését nem szolgálhatja az oltás felvételére való kötelezés, melyre tekintettel a kötelezés önkényes és cél nélküli, melyre tekintettel súlyosan Alaptörvényt sértő.

Tehát az alapvető jog korlátozása csak a feltétlenül szükséges mértékben, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható. Jelen esetben azonban indok és cél nélkül súlyosan sérül az alapvető jog lényeges tartalma.

Az Alkotmánybíróság határozataiban alapvetésként több alkalommal kifejtette:

Valamennyi alkotmányos alapjog tekintetében fontos kérdés, hogy azokat lehet-e és milyen feltételekkel megszorítani, korlátozni. Az állam akkor nyúlhat az alapjog korlátozásának eszközeihez, ha másik alapvető jog és szabadság védelme vagy érvényesülése, illetve egyéb alkotmányos érték védelme más módon nem érhető el.

Az alapjog korlátozásának alkotmányosságához tehát önmagában nem elegendő, hogy az másik alapjog vagy szabadság védelme vagy egyéb alkotmányos cél érdekében történik, hanem szükséges, hogy megfeleljen az arányosság követelményeinek: az elérni kívánt cél fontossága és az ennek érdekében okozott alapjogsérelem súlya megfelelő arányban legyen egymással. **A törvényhozó a korlátozás során köteles az adott cél elérésére alkalmas legenyhébb eszközt alkalmazni.**

A Rendelet az alapjogokat szükségtelen mértékben korlátozza, hiszen a jelenleg is hatályos 60/2021. (II. 12.) Korm. rendelet a koronavírus elleni védettség igazolására nem kizárólag a Magyarországon engedélyezett és a lakosság oltására felhasznált COVID-19 oltóanyagokkal való beoltottságot fogadja el, hanem elismeri a megfertőződés utáni felgyógyulással megszerezhető immunvédettséget is. A Rendelet azonban nem teszi lehetővé Panaszos a természetesen kialakult védettség igazolását.

A Rendelet ellentétes az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény rendelkezéseivel;

Védőoltások

57. § (1) A védőoltás célja a fertőző betegségekkel szembeni aktív, illetve passzív védettség kialakítása.

(2) A miniszter rendeletben határozza meg azokat a fertőző betegségeket, amelyek esetében

a) életkorhoz kötötten,

b) megbetegedési veszély esetén, illetőleg

c) külföldre történő kiutazás esetén a kiutazó költségén

kötelező védőoltás elrendelésének van helye.

(3) A miniszter egyes munkakörökben való foglalkoztatás feltételeként a munkáltató költségére védőoltási kötelezettséget írhat elő.

18/1998. (VI. 3.) NM rendelet

a fertőző betegségek és a járványok megelőzése érdekében szükséges járványügyi intézkedésekről

Védőoltások

4. § (1) Az oltás végrehajthatóságának megítéléséről a kezelőorvos dönt. Orvosi felügyelet mellett egészségügyi szakdolgozók is végezhetnek védőoltást.

(2) Az adott évi védőoltási tevékenységre vonatkozó, az 5-13. §-ban, valamint a 15. és 16. §-ban felsorolt feladatok gyakorlati végrehajtásához szükséges ismereteket az országos tisztifőorvos által évente kiadott, az adott év védőoltási tevékenységére vonatkozó módszertani levele (a továbbiakban: VML) határozza meg.

A 18/1998. (VI. 3.) NM rendelet alapján a Nemzeti Népegészségügyi Központ által kiadott módszertani levél a 2021. évi védőoltásokról nem tartalmaz a COVID-19 elleni védőoltásokkal kapcsolatos rendelkezéseket.

A panasszal érintett rendeletet nem az 1997. évi CLIV. törvényben felhatalmazott miniszter adta ki, így nem állapíthat meg egyes munkakörökben való foglalkoztatás feltételeként kötelező védőoltást.

Az Alaptörvény II. cikke szerint:

Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

A 18/1990 (IV.23.) AB határozatban foglalkozott az Alkotmánybíróság az emberi méltósághoz való joggal, amelyben megállapította, hogy az emberi méltósághoz való jog az ún. általános személyiségi jogok különféle aspektusaival nevezik meg: pl. a személyi szabadság kibontakozásához való jogként, az **önrendelkezés szabadságához való jogként, általános cselekvési szabadságként**, avagy a magánszférához való jogként. Az általános személyiségi jog anyajog, azaz olyan szubszidiárius alapjog, amelyet mind az Alkotmánybíróság, mind a bíróságok minden esetben felhívhatnak az egyén autonómiájának védelmére, ha az adott tényállásra a konkrét, nevesített alapjogok egyike sem alkalmazható.

A 64/1991 (XII.17) AB határozatban az Alkotmánybíróság megfogalmazta, hogy az emberi méltósághoz való jog azt jelenti, hogy van az egyén autonómiájának, **önrendelkezésének egy olyan, mindenki más rendelkezése alól kivont magja, amelynél fogva** – a klasszikus megfogalmazás szerint – **az ember alany marad, s nem válhat eszközzé, vagy tárggyá!** A méltóság az emberi élettel eleve együtt járó minőség, amely oszthatatlan és **korlátozhatatlan**, ezért minden emberre nézve egyenlő! Emberi méltósága és élete mindenkinek érthetetlen, aki ember, függetlenül fizikai és szellemi fejlettségétől, illetve állapotától. Egyetlen ember élethez való jogáról se beszélhetünk úgy, hogy ne értenénk bele az élethez és méltósághoz való alanyi jogát.

A 23/1990 (X.31) AB határozat alapján az emberi élethez és méltósághoz való jog egységet alkotó oszthatatlan és korlátozhatatlan alapjog, amely számos egyéb alapjognak forrása és feltétele. Az emberi élethez és méltósághoz, mint abszolút értékhez való jog korlátot jelent az állam hatalmával szemben!

Az Alaptörvény 54. Cikk (1) bekezdés alapján az Alaptörvény II. cikkében megfogalmazott alapvető emberi jogok nem korlátozhatók.

A 39/2007. (IV.20) AB határozatban az Alkotmánybíróság a gyermekek kötelező védőoltások alkotmányosságának a vizsgálatakor kifejtette, hogy a gyermekek önrendelkezési jogát az oltások kötelezővé tétele nem sérti, hiszen azok 14. életévük betöltéséig nem rendelkeznek olyan belátási képességgel, amely alapján el tudják dönteni, hogy az oltás számukra hasznos-e, vagy sem, 14 éves kor felett viszont az oltások kötelezővé tétele súlyosan sérti az önrendelkezési jogot. Jelen esetben a Panaszos 14. életévét betöltött, beszámítási képességgel rendelkező személy, így az önrendelkezési joga az oltásra való kötelezéssel egyértelműen sérül.

Az Oviedói Egyezmény (2002. évi VI. törvény az Európa Tanácsnak az emberi lény emberi jogainak és méltóságának a biológia és az orvostudomány alkalmazására tekintettel történő védelméről szóló, Oviedóban, 1997. április 4-én kelt Egyezménye: Az emberi jogokról és a biomedicináról szóló Egyezmény, valamint az Egyezménynek az emberi lény klónozásának tilalmáról szóló, Párizsban, 1998. január 12-én kelt Kiegészítő Jegyzőkönyve kihirdetéséről) 5. cikke értelmében a tudományos kutatáshoz az érintett személy szabadon és tájékoztatáson alapuló beleegyezése szükséges.

„5. Cikk

Általános szabály

Egészségügyi beavatkozás csak azután hajtható végre, ha abba az érintett személy szabadon és tájékoztatáson alapuló beleegyezését adta.

Ennek a személynek előzetesen megfelelő tájékoztatást kell kapnia a beavatkozás céljáról és természetéről, valamint következményeiről és kockázatairól.

Az érintett személy beleegyezését bármikor szabadon visszavonhatja.”

Az emberi méltósághoz való jog abszolút jog. Az EJEE 3. és 4. cikke – ellentétben annak a szabadságjogokat deklaráló többi cikkével – nem ismer az állam oldalán kivételeket, amely esetén a tilalmak alól felmentést kaphatna. A 3. cikktől süszkshelyzet esetén sem lehet eltérni: „Az EJEE korlátozhatatlanul abszolút tilalmat állít fel a kínzás és embertelen vagy megalázó büntetés vagy bánásmód tilalma tekintetében, még olyan súlyos körülmények között is, mint amilyen a terrorizmus elleni harc és a szervezett bűnözés.”

Az emberi méltósághoz való jog az alkotmányok emberi méltóság klauzulái értelmében is érinthetetlen, azaz a jog korlátozása egyúttal annak megsértését jelenti. Az emberi méltósághoz való jog egyetlen alapjoggal szemben sem mérlegelhető, a méltóság méltósággal való ütközése (ún. tragikus kollízió) sem képezhet kivételt a mérlegelés kizárása alól. Ennek megfelelően a német Szövetségi Alkotmánybíróság a 2006. évi ítéletében megállapította, hogy a terroristák által eltérített személyszállító repülőgép lelövésére adott engedély sérti az emberi méltóságot, mivel az utasok és a személyzet a mentési akció pusztá tárgyává válnának, mások megmentése érdekében. Ezért nem megengedhető – a szakirodalomban uralkodó álláspont szerint – az ún. mentő kínzás (amikor az információ megszerzése az emberi élet megmentésére szolgál) sem.

Az EJEE 3. cikkében felsorolt bánásmódok (a kínzás és embertelen, megalázó bánásmód vagy büntetés) tilalma az EJEB gyakorlatában az ember testi és lelki integritását védelmezi. Az EJEB gyakorlatában az EJEE 3. cikkében foglalt tilalmak „lépcsőfokszerűen” épülnek egymásra: a kínzás a legsúlyosabb bánásmód, amely alatt egymást követően helyezkednek el a „fokról fokra enyhébb” magatartások, amelyek csupán a testi-lelki fájdalom mértékében és súlyában térnek el egymástól. Ennek megfelelően a kínzás minden esetben megvalósítja az emberi méltóság sérelmét, mivel minden esetben feltételezi az áldozat kiszolgáltatottságát, a többi bánásmód esetén azonban mérlegelésnek van helye.

Az Egyesült Nemzetek Szervezete (a továbbiakban: ENSZ) az 1984. évi nemzetközi egyezményben a kínzás megállapíthatóságához az éles testi vagy lelki fájdalom vagy szenvedés kiváltását (objektív tényállási elem) követeli meg a szándékosság és célzat (szubjektív tényállási elem), valamint az államnak betudhatóság mellett. Az EJEB beépítette a joggyakorlatába az ENSZ egyezményének kínzás fogalmát, és a konkrét ügyekben azt vizsgálja, hogy a panaszos által átélt szenvedés az eset összes körülménye alapján az egyezményben rögzített éles testi vagy lelki fájdalmat vagy szenvedést okozott-e.

A megalázó bánásmód az EJEB gyakorlatában olyan magatartást jelent, amely „az áldozatban félelmet, szorongást és kisebbségi érzést kelt, amely alkalmas arra, hogy megalázza és lealacsonyítsa őt, továbbá, hogy a testi és lelki ellenállását megtörje.” A kifogásolt cselekménynek tehát el kell érnie egy bizonyos intenzitást ahhoz, hogy sértse a megalázó bánásmód tilalmát.

Az emberi méltósághoz való jog az emberek közötti egyenlőség alapját képezi és a nemzeti alkotmányokban, valamint a nemzetközi dokumentumokban foglalt jogegyenlőségi szabály és a diszkrimináció tilalmának alapjául szolgál. A magyar Alkotmánybíróság gyakorlatában az emberi méltósághoz való jog általános jogegyenlőségi klauzula hiányában alapozta meg az egyenlő bánásmód követelményét – az alapjogokon túlmenően – az egész jogrendszerben

Kiemelést érdemel, hogy az Alkotmánybíróság szintén az önrendelkezési jogból vezette le és nevesítette az ún. egészségügyi önrendelkezési jogot, melyet tágabb kategóriaként határozott meg, mint az egészségügyi beavatkozások visszautasításához való jogot.

A fentiekből jól látható, hogy az emberi méltósághoz való joghoz tartozik az ember önrendelkezéshez való joga, az az, hogy kényszer, fenyegetés, vagy megkülönböztetéstől való félelem nélkül, önállóan dönthessen arról, hogy milyen egészségügyi beavatkozást kíván igénybe venni, azaz a koronavírus elleni oltás fel kívánja-e venni, vagy sem, amely joga abszolút, minden más alapjogot és alkotmányos érdeket megelőző jog, amely jog korlátozására az Alaptörvény és Nemzetközi Szerződések sem biztosítanak soha semmilyen feltétellel jogot, süszkshelyzet idején se korlátozható senki által.

A Rendelet a veszélyhelyzetre hivatkozva a Panaszost oltás felvételére kényszeríti, az oltás felvételének elmaradása esetén a munkahelyének, a megélhetésének az elvesztésével fenyegeti, valamint oltatlansága miatt alsóbbrendűségét sugallja. A Rendelet által teremtett helyzet az oltatlanban félelmet, szorongást és kisebbségi érzést kelt, amely alkalmas arra, hogy megalázza és lealacsonyítsa őt, továbbá, hogy a testi és lelki ellenállását megtörje. Jelen esetben ráadásul a panaszos a fertőzésen természetesen úton átesett, tehát védett, azaz egynemű az olyan személyekkel, akik az oltás útján szereztek védettséget, így az emberi méltóságot sértő módon alaptörvénytől hátrányosan különbözteti meg a Rendelet a Panaszost az oltott személyektől.

Az Alaptörvény III. cikk (2) bekezdése előírja, hogy:

Tilos emberen tájékoztatáson alapuló, önkéntes hozzájárulása nélkül orvosi vagy tudományos kísérletet végezni.

Az emberen végezhető orvostudományi kutatások rendjét, valamint a reprodukcióra irányuló eljárásokat az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény tartalmazza. A jogszabály meghatározza a kutatás célját, amely a betegségek kórismereztetésének, gyógykezelésének, megelőzésének és rehabilitációjának javítása, okainak és eredetének jobb megismerése lehet. A kutatás során olyan beavatkozásokat és megfigyelési módokat is alkalmazhatnak, amely eltérnek a megszokott egészségügyi ellátás során alkalmazottaktól, illetőleg, amelynek során még nem teljesen ismeretlen és kivizsgált hatású tényezőket alkalmaznak. A kutatás kizárólag engedélyezett kutatási terv alapján végezhető, ha a kutatást megelőző vizsgálatok igazolják az alkalmazott tényezők hatásosságát és biztonságosságát, és nem létezik más, az emberen végzett kutatáshoz hasonló hatékonyságú eljárás, továbbá a kutatás során a személyt fenyegető kockázatok arányosak a kutatástól várható haszonnal, illetve a kutatás céljának jelentőségével. Szükséges továbbá a kutatás alanyának írásos beleegyezése a kutatáshoz.

Az ENSZ Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya (1976. évi 8. törvényerejű rendelete, az Egyesült Nemzetek Közgyűlése XXI. ülészakán, 1966. december 16-án elfogadott Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya kihirdetéséről) 7. cikke szerint:

„Senkit sem lehet kínzásnak, kegyetlen, embertelen, megalázó elbánásnak vagy büntetésnek alávetni. Különösen tilos bárkit szabad hozzájárulása nélkül orvosi vagy tudományos kísérletnek alávetni.”

Az Európai Bizottság 507/2006 EK Rendelete a 726/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet hatálya alá tartozó, emberi felhasználásra szánt gyógyszerkészítmények forgalomba hozatalának feltételekhez kötött engedélyezéséről tartalmazza a gyógyszerkészítmények feltételekhez kötött engedélyezési eljárását, annak kritériumait.

A rendelet (1) bekezdése fő szabályként rögzíti, hogy egy emberi felhasználásra szánt gyógyszerkészítményt szigorú engedélyezési eljárást követően hoznak forgalomba, azok után, hogy meggyőződtek azok biztonságos voltáról, jó minőségéről és célcsoporton belüli hatásosságáról. Feltételhez kötött engedélyezés esetén azonban ezen adatok hiányosak! A rendelet rögzíti ugyan, hogy a közegészségügyi előnyöknek ellensúlyozniuk kell az adatok nem teljeskörű voltából származó kockázatot, de az egyén számára fennáll a kockázat továbbra is, amelyet nem lehet figyelmen kívül hagyni, amikor kötelezővé tesznek egy gyógyszerkészítményt. Az (5) bekezdés szerint „a jogosult köteles az előny-kockázat viszony pozitív voltát igazoló, valamint a termék minőségével, biztonságával, hatásosságával kapcsolatban felmerülő bármely kérdést tisztázó vizsgálatokat végezni, illetve azokat kezdeményezni”. Jelen körülmények között is folynak tisztázó vizsgálatok a termék minőségével, biztonságával, hatásosságával kapcsolatban. A feltételes engedély egy évre szól, amely megújítható, végleges engedéllyé változtatható vagy egy év elteltével megszűnik, amennyiben egyik sem valósul meg az előbbiekből. Tehát bizonytalan, hogy ezen oltóanyagok mi lesz a sorsa hosszútávon, s ez mérlegelésre készíti a Panaszost. A (10) bekezdés szerint a beteget és az egészségügy szakembereket világosan tájékoztatni kell az engedély feltételekhez kötött jellegéről és az erre vonatkozó információt egyértelműen szerepeltetni kell a gyógyszerkészítmény alkalmazási előíratában és a beteg-tájékoztatón egyaránt.

A fentiekből következik, hogy a SARS-Cov2 elleni oltóanyag NEM végleges, hanem csupán feltételekhez kötött engedéllyel rendelkezik, a felhasználókat kifejezetten tájékoztatni kell erről a tényről és ezt mérlegelve szabadon kell eldönteniük, hogy kérik-e az oltóanyagot.

A COVID-19 oltásokra vonatkozó klinikai vizsgálatok még folyamatban vannak, így aki az oltás beadásához hozzájárul, az tudományos kísérletben/kutatásban vesz részt, amelyről a fentiek értelmében szabadon, kényszerből mentesen kell határoznia.

Mivel a koronavírus elleni oltóanyagok jelenleg is csak feltételes engedéllyel rendelkeznek, nem mentek át a szokásos tesztelési eljárásokon, ezért azok mellékhatásai akár életellenesek is lehetnek, nem kizárható hát, hogy az önrendelkezési jogon kívül Panaszos élethez való joga is sérül. Mivel az oltóanyag beadása utáni folyamatok nem teljes körűen ismertek, így Panaszos egészséghez és élethez való joga tartósan és végérvényesen sérülhet a nem várt mellékhatások folytán. A Rendelet a Panaszost lényegében egy kísérleti oltás felvételére kötelezi, amellyel súlyosan sérti a Panaszos azon jogát, miszerint tilos az emberen önkéntes hozzájárulása nélkül orvosi, vagy tudományos kutatást végezni.

Az Alaptörvény X. cikk (2) bekezdése előírja, hogy:

Tudományos igazság kérdésében az állam nem jogosult dönteni, tudományos kutatások értékelésére kizárólag a tudomány művelői jogosultak.

A jog ezen aspektusában az államnak semlegesnek kell maradnia és egyformán tartózkodni kell a beavatkozástól valamennyi tudományos kutatás tekintetében függetlenül attól, hogy az állam az adott kutatási irányt preferálja-e vagy sem. Ezt szolgálja az Alaptörvény azon rendelkezése is, amely szerint az állam tudományos igazságról nem dönthet.

Az Alkotmánybíróság a 41/2005. (X.27) AB határozatában megerősítette, hogy az államnak tudományos igazság kérdésében semlegesnek kell lennie, viszont alkotmányos követelményként feltétlenül garantálnia kell, hogy a tudomány művelői a tudományos kutatások és a tudományos ismeretek terjesztésének szabadságjogát – alkotmányos keretek között – gyakorolhassák.

A jogalkotó nem hagyhatja figyelmen kívül az ember, a tudomány tévedésének a lehetőségét, így jelen esetben sem, amikor kifejezetten gyorsított eljárásban egy teljesen új technológián alapuló oltóanyagot hoztak létre. Még egy évtizedekig tesztelt gyógyszernél, oltóanyagnál sem kizárhatók az egyénre nézve a káros mellékhatások, de egy gyorsított ütemben piacra dobott, feltételes engedélyezéssel bíró oltóanyagnál fokozottan fennáll a kockázata.

Az ember, a tudomány tévedése esetén az oltásra való kötelezéssel az emberek életét és testi épségét teszik kockára. Az élethez való jog az Alaptörvény szerint is korlátozhatatlan, még közérdekből sem lehet korlátozni. *Mind a Kormány, mind az Alkotmánybíróság tudományosan semleges álláspontot kell képviseljen és a mindenkori tudományos álláspontokat nem helyezheti az emberi jogok fölé!*

Szem előtt kell tartani, hogy a tudományos álláspontok változhatnak, szem előtt kell tartani, hogy a tudomány és az ember is tévedhet a legjobb szándék ellenére is, így utóbb kiderülhet az is, hogy az oltóanyagok nem voltak teljesen biztonságosak, nem várt mellékhatások kerülhetnek napvilágra.

A Magyarországon engedélyezett és a lakosság oltására felhasznált COVID-19 oltóanyagok kísérleti fázisban vannak. Az ilyen készítmények alkalmazása kísérletnek/kutatásnak minősül.

A panasszal érintett Rendelet figyelmen kívül hagyja az Oviedói Egyezmény kapcsolódó rendelkezéseit. A Magyarországon engedélyezett és a lakosság oltására felhasznált kísérleti fázisú COVID-19 oltóanyagokkal való oltásra kötelezés mind az Alaptörvény II Cikkben, III Cikkben és XX. Cikk (1) bekezdésben, mind az Oviedói Egyezményben foglalt rendelkezéseket megsérti.

Tekintettel arra, hogy a koronavírus elleni oltóanyagok átmeneti engedéllyel rendelkeznek, azok hatékonysága és az egészségre gyakorolt rövid és hosszú távú kockázatai ismeretlenek. Az orvostudomány művelői között nem egységes az álláspontja a koronavírus elleni oltások hatékonyságában, járványok megelőzésére való alkalmasságára a Rendelet megalkotására mégis úgy kerülhetett sor, hogy az Állam az Alaptörvény X. cikk (2) bekezdésének tiltása ellenére állást foglalt az oltások hatékonysága és a járványok megelőzésére való alkalmassága mellett, amely álláspont mellett valószínűsítette a jogot, hogy jogában áll az állampolgárok önrendelkezési jogát sérteni!

A Rendelet alapján súlyosan sérült a Panaszos Alaptörvény X. cikk (2) bekezdésben megfogalmazott joga.

Az Alaptörvény XII. cikke szerint:

(1) Mindenkinek joga van a munka és a foglalkozás szabad megválasztásához, valamint a vállalkozáshoz. Képességeinek és lehetőségeinek megfelelő munkavégzéssel mindenki köteles hozzájárulni a közösség gyarapodásához.

(2) Magyarország törekszik megteremteni annak feltételeit, hogy minden munkaképes ember, aki dolgozni akar, dolgozhasson.

Az Alaptörvény mindenki számára adottnak tételezi azt a lehetőséget, hogy maga döntsön arról, hogy mely hivatás gyakorlásával kívánja képességeit kibontakoztatni és megélhetéshez szükséges javakat elérni. A 21/1994. (IV. 16) AB határozat a munkához való jogot szociális jogként értelmezi, amely jelenti a munka megszerzésének és megtartásának a jogát. A munkához való jog, mint szociális jog kapcsolódik a tisztességes megélhetés biztosításához, ez által az emberi méltósághoz való joghoz. A diszkrimináció tilalma különösen érvényesül! A munkához való jogot az sérti a leginkább, ha az illető a tevékenységtől el van zárva. A foglalkozás gyakorlása korlátozása szakmai és célszerűségi szempontok alapján alaptörvényes.

A Rendelet megalkotásával a jogalkotó lényegében szakmai és célszerűségi okokat mellőzve, az oltatlan, de védett Panaszost az oltottakhoz képest negatív diszkrimináció útján elzárja a tevékenység gyakorlásától, amellyel egyértelműen sérül a Panaszos munkavégzéshez való joga, Magyarország pedig a negatív diszkriminációval inkább akadályozni törekszik azt, hogy minden munkaképes ember, aki dolgozni akar, dolgozhasson!

A rendelet 2.§ (8)-(9) bekezdésében foglalt rendelkezések arra tekintettel is súlyosan sérti a Panaszos Alaptörvény XII. Cikkébe foglalt munkához való jogát, hogy a Panaszos a honvédek jogállásáról szóló 2012. évi CCV. törvény, illetve a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény alapján különleges jogrend, illetve rendkívüli állapot idején nem mondhat le, így – egészségügyi önrendelkezési jogából fakadó szabad döntése szankciójaként - fizetés nélküli szabadsága alatt továbbra is vonatkoznak rá az összeférhetetlenségi szabályok – így fizetés nélküli szabadság alatt munkát szabadon nem vállalhat - , de szolgálati jogviszonyát megszüntetni sem tudja.

Sérül tehát a Panaszos munkához, mint szociális joghoz való joga, anyagilag ellehetetlenül, mely kapcsán az egyebekben dolgozni hajlandó és munkára alkalmas Panaszos emberi méltósága is sérül.

Az Alaptörvény XV. cikke szerint:

(1) A törvény előtt mindenki egyenlő.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

Az Alaptörvény az általános jogegyenlőség szabálya mellett rögzíti azt is, hogy alapvető jogokat mindenki számára bármely megkülönböztetés nélkül biztosítani kell. A megkülönböztetés alapjaként egyes helyzeteket kiemel az

Alaptörvény, a felsorolás azonban nem taxatív, a nevesítve nem szereplő egyéb helyzetek alapján is tilos a hátrányos megkülönböztetés. Az esélyegyenlőség felszámolása érdekében tett pozitív megkülönböztetés megengedett.

A jogképesség általánosságban szorosan összefüggésben áll az egyenlő és egyenjogúság követelményével, amelynek másik oldala a diszkrimináció tilalma. Ezen jogok egyben minden más alapjoggal is összefüggnek, ugyanakkor mégsem minden megkülönböztetés tilalmazott általános jelleggel, hiszen bizonyos esetekben megengedett a pozitív diszkrimináció alkalmazható. A különbségtétel nem általánosságban tilos, **igazolható ok nélküli megkülönböztetés az Alaptörvényellenes**. A pozitív diszkrimináció további korlátja a tágabb értelemben leírt, tehát az egyenlő méltóságra vonatkozó megkülönböztetés tilalma, illetve az Alkotmányban pozitívan megfogalmazott alapjogok tekintendők. Bár a társadalmi egyenlőség mint cél, megelőzheti az egyéni érdeket, de nem kerülhet az egyén alkotmányos jogai elé. (9/1990. (IV.25.) AB határozat)!

Az Európai Unió Alapjogi Chartája

21. cikk

A megkülönböztetés tilalma

(1) Tilos minden megkülönböztetés, így különösen a nem, faj, szín, etnikai vagy társadalmi származás, genetikai tulajdonság, nyelv, vallás vagy meggyőződés, politikai vagy más vélemény, nemzeti kisebbséghez tartozás, vagyoni helyzet, születés, fogyatékoság, kor vagy szexuális irányultság alapján történő megkülönböztetés.

A Rendelet 2.§ (1)-(12) bekezdésekben foglalt rendelkezések negatív diszkriminációt tartalmaznak. A rendelkezések az állami intézményeket arra kötelezik, hogy egy év fizetés nélküli szabadságra küldje az olyan munkavállalókat, akik - a koronavírus elleni védettség igazolásáról szóló 60/2021. (II. 12.) Korm. rendelet szerinti védettségi státuszuktól függetlenül – még nem vettek fel Magyarországon engedélyezett és a lakosság oltására felhasznált COVID-19 oltóanyagot, majd egy év után a munkaviszony azonnali hatályú – felmondási idő és végkielégítés nélküli - megszüntetésére ad lehetőséget.

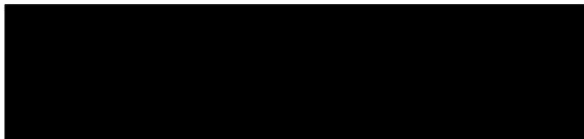
A fentiek alapján a diszkrimináció akkor Alkotmányos, ha az **alkotmányosan igazolható ok érdekében történik**. Jelen esetben a diszkrimináció azért történik, hogy az oltatlanokat az oltás felvételére kényszerítse, amely kényszerítés az Alaptörvény II. cikke szerinti emberi méltósághoz, az önrendelkezéshez való jogot sérti, amely olyan abszolút alkotmányos jog, amit semmilyen más alkotmányos alapjoggal szemben sem mérlegelhető, semmilyen más jog érdekében nem sérthető, melyre tekintettel a Rendeletben megfogalmazott Panaszosi diszkrimináció egyértelműen alapjogsértő!

A fentiek alapján a diszkrimináció akkor lehet Alkotmányos, ha az **pozitív diszkrimináció**, azaz a társadalmi egyenlőtlenség feloldása érdekében többletjogokat ad a hátrányos helyzetben lévőknek, azonban jelen esetben a Rendelet hozza létre a társadalmi egyenlőtlenséget, Rendelet hatályba lépése előtt az oltott és oltatlan munkavállaló egyenlő volt, így a Rendelet által alkotott diszkrimináció nem tekinthető pozitív diszkriminációnak, annál is inkább, hiszen a Rendelet nem többletjogokat ad az oltottaknak, hanem az oltatlanoktól veszi el a munkához, a tisztességes megélhetéshez való jogot!

Továbbá jelen esetben a Panaszos igazoltan átesett a fertőzésen, a koronavírussal szemben védett személynek tekintendő, azaz egyenmű a jogi védelem által védett, az oltott személyekkel, a Rendelet az oltás felvétele hiánya esetén mégis a munkahelyének az elvesztésével fenyegeti! A fertőzésen átesett, koronavírussal szemben védett Panaszos oltott személytől való megkülönböztetése semmilyen járványügyi céllal nem igazolható, ezért az teljesen önkényes, azaz Alaptörvény sértő.

Az Alaptörvény XX. cikke szerint:

(1) Mindenkinek joga van a testi és lelki egészséghez.

A jó egészségi állapot megőrzése mindenki számára szükséges az emberhez méltó és tevékeny élethez. Az Államnak nemcsak a járványok megelőzése a feladata, hanem szem előtt kell tartani egyén egészséghez való jogát is.

A Rendelet 2.§ (1) és (8)-(9) bekezdésében foglalt rendelkezések súlyosan sértik a foglalkoztatottak Alaptörvény II. Cikkébe foglalt önrendelkezési jogát, hiszen választásra kényszerül Panaszos testi integritáshoz fűződő joga és a megélhetéshez való joga (az élethez való jog része) között. Sérül az emberi méltósághoz való joga is, hiszen, ha elfogadja a védőoltást, azzal elfogadja, hogy az ő teste, ő élete felett más rendelkezhet (alsóbbrendű emberré válik, aki saját teste és sorsa felett nem rendelkezhet szabadon). A védőoltás elfogadása Panaszos számára a saját meggyőződésének feladását jelenti és a lelkiismerete, saját emberi mivolta ellen cselekszik pusztán megélhetési kényszerből. Sérül a testi, lelki egészséghez való joga is, hiszen Panaszost lelkileg megviseli a jelenlegi kényszerhelyzet, valamint testi egészsége is veszélybe kerülhet a nem várt mellékhatások folytán.

Az Alaptörvény XXVIII. cikke szerint:

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

A Rendelet alapján az mentesülhet az oltás kötelező felvétele alól, aki megkeresi az illetékes orvost a mentesség vizsgálata céljából és akit az illetékes orvos egészségügyi okok alapján mentesít az oltás felvétele alól. Amennyiben az illetékes orvos a mentesség megadását megtagadja, az ellen semmilyen jogorvoslati lehetőség nincs biztosítva, a kötelezettet a munkáltatónak fizetés nélküli szabadságra kell küldenie.

A 39/2007 (IV.20.) AB határozatában az Alkotmánybíróság kifejtette, hogy a védőoltás alóli mentesítésre vonatkozó eljárást közigazgatási ügynek kell tekinteni. Ugyanakkor az akkori szabályozás hiányosságai miatt nem voltak alkalmazhatóak a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban: Ket.) rendelkezései, és így nincs lehetőség jogorvoslati eljárásra. Ez alkotmányjogi szempontból azért különösen jelentős kérdés, mert ezek a jogszabályi rendelkezések a személyi integritáshoz való jogot és a döntésképes személyek önrendelkezési jogát súlyosan korlátozó, invazív egészségügyi beavatkozást írnak elő. Az egészségügyi kontraindikáción alapuló mentesség lényege az, hogy a kötelezett személy életét, egészségét veszélyeztető oltást nem szabad beadni. A mentesség intézménye tehát szintén az alkotmány 54. § (1) bekezdésén alapuló élethez és egészséghez való jog védelmét szolgálja. Az Alkotmánybíróság összességében úgy találta, hogy az alkotmány 50. § (2) bekezdését és az 57. § (5) bekezdését sértő helyzet jött létre azáltal, hogy az Országgyűlés nem biztosított hatékony jogorvoslati eszközt a kötelező védőoltás alóli mentesítés megtagadásával szemben, majd határozat felszólította az Országgyűlést, hogy jogalkotói feladatának tegyen eleget.

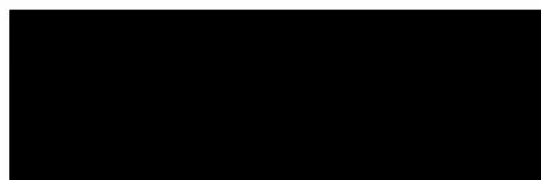
Jelen Rendelet a 2007-es körülményeknek megfelelően, nem biztosít jogorvoslati lehetőséget az olthatóságra vonatkozó orvosi véleménnyel szemben, melyre tekintettel a Rendelet súlyosan sérti az Alaptörvényben megfogalmazott jogorvoslatihoz való jogomat!

Továbbá megemlíteném az Európa Tanács Állásfoglalását:

Az Európa Tanács 2021. január 27-én elfogadott, 2361/2021 számú határozata az alábbiakat tartalmazza;

7.3.1 (A tagállamok és az Európai Unió feladata) annak biztosítása, hogy az állampolgárok tájékoztatást kapjanak arról, hogy az oltás nem kötelező, és senkire sem gyakorolnak nyomást politikai, társadalmi vagy egyéb módon, az oltás felvétele érdekében, ha ő maga nem akarja azt megtenni;

7.3.2 (A tagállamok és az Európai Unió feladata) annak biztosítása, hogy senkit ne érjen hátrányos megkülönböztetés az oltatlanság, illetve az esetleg egészségügyi kockázatok miatt vagy ha nem akarja magát beoltani.

Európai Parlament 2021. április 29-én módosításokat fogadott el Covid19-világjárvány idején a szabad mozgás megkönnyítése érdekében az oltásra, tesztesésre és gyógyultságra vonatkozó interoperábilis igazolványok (digitális zöldigazolvány) kibocsátásának, ellenőrzésének és elfogadásának keretéről szóló európai parlamenti és tanácsi rendelethez. Ez az alábbiakat tartalmazza;

(26) Meg kell akadályozni az olyan személyekkel szembeni mindennemű (közvetlen vagy közvetett) hátrányos megkülönböztetést, akiket például orvosi okok vagy amiatt nem oltanak be, mert nem tagjai a jelenleg oltott célcsoportnak, akik még nem kaptak lehetőséget az oltásra, vagy akik úgy döntöttek, hogy nem oltatják be magukat, vagy akik számára – egyes korosztályokban, például a gyermekek esetében – még nem érhető el az oltás. Ezért az oltási igazolvány vagy egy konkrét oltóanyagot feltüntető oltási igazolvány birtoklása nem lehet előfeltétele a szabad mozgáshoz való jog gyakorlásának, továbbá nem lehet előfeltétele az EU-n belüli szabad mozgásnak és a határokon átnyúló személyszállítási szolgáltatások, például légi járatok, vonatok, távolsági buszok, kompok vagy egyéb közlekedési eszközök igénybevételének.

V. AZ INDÍTVÁNY

A fentiekben kifejtettek alapján kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) és f.) pontja, valamint a 24. cikk (3) bekezdés a) és c.) pontja alapján **állapítsa meg az 599/2021. (X. 28.) Korm. Rendelet alaptörvény-ellenességét és nemzetközi szerződéssel való ütközését és az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg azt.**

Másodlagosan kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 46. §. (2) bekezdés c.) pontja alapján állapítsa meg az 599/2021. (X. 28.) Korm. rendelet mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenességét tekintettel arra, hogy a fertőzésen átesett, orvostudomány álláspontja alapján a fertőzéstől ténylegesen védett személyeket nem mentesíti az oltás felvétele alól és az Abtv. 46. § (1) bekezdés alapján hívja fel a mulasztást elkövető szervezet – határidő megjelölésével – a feladatának a teljesítésére!

Harmadlagosan kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 46. §. (2) bekezdés c.) pontja alapján állapítsa meg az 599/2021. (X. 28.) Korm. Rendelet mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenességét tekintettel arra, hogy a mentességet elbíráló orvosi véleménnyel szemben nem biztosít jogorvoslati lehetőséget és az Abtv. 46. § (1) bekezdés alapján hívja fel a mulasztást elkövető szervezet – határidő megjelölésével – a feladatának a teljesítésére!

Alulírott az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 52. § (5) bekezdésére és 57. § (1a) bekezdésére,¹ valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36. § (2) bekezdésére tekintettel az alábbi

jognyilatkozatot

